

Głos Matulewicza

Nr 1(1)2014

Październik 2014

NASZA ŚWIĄTYNIA

NASZ DOM MODLITWY

NASZA WSPÓLNOTA

NA CHWAŁĘ PANA

W NUMERZE:

- ◆ Słowo proboszcza
- ◆ Słowo wikariusza
- ◆ Z kroniki parafialnej
- ◆ Różaniec
- ◆ Uroczystość
Wszystkich Świętych
- ◆ Święty na październik
- ◆ Halloween
- ◆ Kącik kulinarny

GŁOS PROBOSZCZA

Głównemu redaktorowi ks. Pawłowi Piaseckiemu i osobom pomagającym mu w redagowaniu gazetki parafialnej, życzę Bożych pomysłów, kreatywności i wytrwałości w przekazywaniu parafialnych wiadomości.

Szczęść Boże!
Ks. Proboszcz
Artur Krzyżanowski

RÓŻANIEC cz. I

Pochodzenie, znaczenie
i skuteczność różańca

*Skąd wzięła się nazwa
„Różaniec”*

Nazwa „różaniec” pochodzi od róży.

W średniowiecznej łacinie „rosarium” oznaczało różany ogród, a Najświętsza Panna w niektórych poematach średniowiecznych nazywana jest ogrodem różanym.

W różańcu kolejne *Zdrowaś Maryjo* pojmuje się jako róże duchowe, które wierny składa Przenajświętszej Dziewicy, wijąc w ten sposób na Jej cześć symboliczną koronę różaną lub wianek z róż. W istocie, tak jak róża, która ze względu na wspaniały kształt i niezwykley zapach przewyższa wszystkie inne kwiaty, tak i Maryja stoi ponad wszystkimi stworzeniami.

Maryja, jako Matka Jezusa Chrystusa, godna jest wszelkiego uwielbienia. Dlatego chrześcijanie od najdawniejszych czasów pozdrawiali Ją słowami Archanioła Gabriela i *Zdrowaś*, łaski pełna, Pan z Tobą (czyli bądź pozdrowiona pełna łaski). Do tych słów dołączono inne wypowiedziane przez św. Elżbietę. Wiedząc, dzięki nadprzyrodzonej wizji, że będzie Ona Matką Boga, św. Elżbie-

ta pozdrowiła Ją, mówiąc: *Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twojego.* Ze swej strony Kościół stosownie dołączył słowa JEZUS po żywota Twojego, i MARYJA po początkowym Zdrowaś.

W wieku XII używanie tej pierwszej części *Zdrowaś Maryjo* stało się częstsze, a w następnym stuleciu przełożeni zakonów, zalecali jej odmawianie zakonnikom. W XIV wieku zaczęto dodawać prośbę: *Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi, teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.*

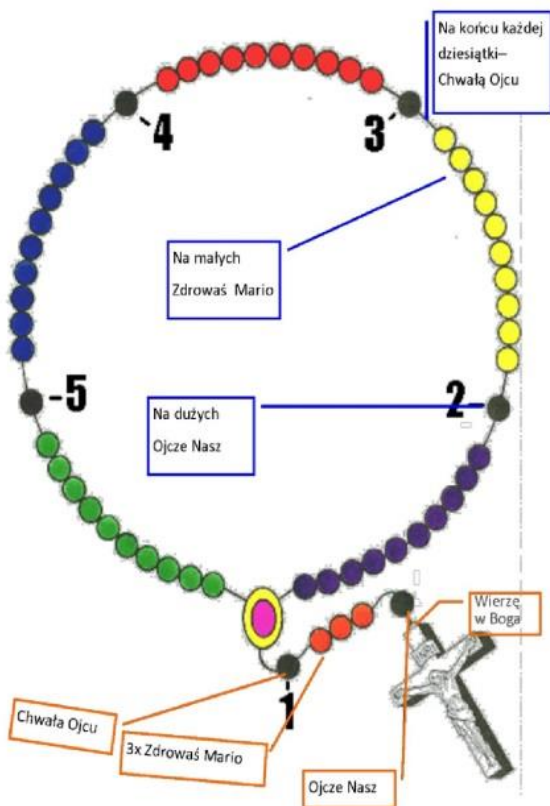
W 1568 roku, papież Pius V usankcjonował tę dodaną część, gdy ogłaszając *Brewiarz Rzymski*, nakazał, aby po *Ojcze nasz*, na początku każdej godziny *Brewiarza*, odmawiać także *Zdrowaś Maryjo*.

Zdrowaś Maryjo jest najwznioślejszym pozdrowieniem Przenajświętszej Dziewicy, najdoskonalszą pochwałą, jaką możemy do Niej skierować. Składa się ona bowiem ze słów, jakimi sam Bóg natchnął swojego posłańca Archaniła Gabriela. Dlatego też chrześcijanie wierzyli, że każde powtarzane przez nich *Zdrowaś Maryjo* będzie usłyszane przez Maryję jako echo tej radości.

I przyłączając się do tego radowania, chętnie powtarzali wiele razy *Zdrowaś Maryjo*. Temu maryjnemu pozdrowieniu zwykle

towarzyszyło ukłęknięcie, by lepiej wyrazić znaczenie słowa *Ave*, co oznacza pozdrawiam Cię. Opowiada się na przykład o św. Ludwiku, królu Francji w latach 1226-1270, że miał zwyczaj odmawiać codziennie 50 *Zdrowaś Maryjo*, to kłękając, to powstając na przemian przy każdym, wolno odmawianym *Zdrowaś Maryjo*.

*ciąg dalszy w następnym numerze
Daniela Śledź*

GŁOS WIKARIUSZA

Niech będzie pochwalony
Jezus Chrystus!

Jest 19 października 2014 roku. Zapewne owa data zapisze się w kronice naszej Parafii w sposób szczególny.

Otwieramy bowiem pierwszy numer naszego parafialnego miesięcznika „GŁOS MATULEWICZA”. Już od kilku miesięcy ów GŁOS towarzyszył mi w planach, aby utworzyć coś bardziej trwałego, coś piśmiennego dla naszej wspólnoty. I stało się. Plany przerodziły się w rzeczywistość, w realność.

I dziś – Drodzy Parafianie – oddajemy do Waszych rąk pierwszy egzemplarz naszych marzeń. Mamy pełne poparcie i błogosławieństwo od Księdza Proboszcza, który – jak zapewnił – będzie nas wspierał na drodze naszych pomysłów i kreatywności. Za pełne zaufanie dziękujemy Księdzu Proboszczowi z całego serca.

Jednocześnie zachęcamy wszystkich naszych Drogich Parafian do współpracy. Zespół redakcyjny wprawdzie został stworzony, ale lista wciąż jest otwarta, gdyż to Pismo ma być Pismem nas wszystkich. Bo przecież wszyscy tworzymy piękną konińską wspólnotę w urokliwym Łaskówcu.

Wszystkim Parafianom i tym, którzy tworzą i będą tworzyć nasz periodyk, niech Bóg hojnie błogosławi.

Szczęść Boże!

**Ks. Paweł Piasecki –
redaktor naczelny**

UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

1 listopada Kościół Katolicki obchodzi uroczystość Wszystkich Świętych.

Święto to wyznaczył na ten dzień papież Grzegorz IV w 837 r. Kościół wspomina wtedy nie tylko oficjalnie uznanych świętych, ale także wszystkich wiernych zmarłych, których życie nacechowane było świętością. Kościół widzi w nich swych orędowników u Boga i przykłady do naśladowania.

Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych Kościół obchodzi 2 listopada i w tradycji polskiej dzień ten jest nazywany Dniem Zadusznym.

To wspomnienie z kolei, wprowadził opat benedyktyński w Cluny we Francji, św. Odilon w 998 r. Cała wspólnota Kościoła przychodzi z pomocą душom czyśćcowym zanosząc w tym dniu prośby przed tron Boży.

Piękną polską tradycją jest to, że odwiedzamy groby naszych bliskich, a zewnętrznym przejawem naszej miłości i pamięci o zmarłych są zapalone znicze i świece oraz składane na grobach żywe kwiaty i wiązanki. Ale nie zapominajmy wtedy o najważniejszym, o modlitwie za naszych

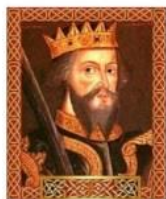
zmarłych! Bo to jest istotą tego święta, nie spotkanie z rodziną i znajomymi przy grobie, i nie najpiękniej przyozdobiony grób. Każda zamówiona Msza Święta, wypominki, każda, nawet najkrótsza modlitwa, są naszym darem i przejawem troski o zbawienie dusz bliskim nam zmarłym.

Pamiętajmy, że wszyscy wezwani jesteśmy do świętości i że nigdy nie wiemy kiedy Pan wezwie nas do siebie, a Ci, którzy wyprzedzili nas w drodze do nieba, wyglądają i oczekują naszej modlitwy, nie tylko w te dwa dni w roku.

Katarzyna Jaworska

ŚWIĘTY NA PAŹDZIERNIK

Św. Edward Wyznawca, król (żył w latach 1003 – 1066)

Edward urodził się około 1003 r. w Islip koło Oksfordu. Był synem króla Etelreda II i normandzkiej księżniczki

Emmy. Miał dwóch braci: młodszego Alfreda i przyrodniego Herdekanuta.

Edward, gdy przyszedł na świat, jego ojczyzna przeżywała trudne chwile, najazdy Duńczyków sprawiły, że monarcha wraz z sy-

nami musiał opuścić kraj i schronić się w Normandii (Francja). Tam właśnie dorastał młody książę i już wówczas na tle królewskiego dworu wyróżniał się pobożnością.

W 1016 r. zmarł jego ojciec, a w 1017 jego matka królowa poślubiła króla duńskiego, który zmarł w 1035 r. Miał on syna z nieprawego łoża – Harolda i to on po śmierci swego ojca został królem Anglii. W roku 1036 król Harold obawiając się zabrania korony przez Alfreda, młodszego brata Edwarda, odbiera mu życie. Harold nie cieszy się długo swoim panowaniem, gdyż umiera w 1040 r., a w 1042 tron obejmuje Edward zostając królem Anglii.

Wiara poddanych w pobożność i dobroć młodego władcy, ułatwiły mu pierwsze lata panowania, a inne jego talenty sprawiły, że udało mu się zachować w kraju względny spokój. Znany był z hojności i łagodności. Otaczał opieką ubogich, chorych i ułomnych. Głęboka wiara Edwarda sprawiła, że otrzymał przydomek „Wyznawca”.

Po wstąpieniu na tron, zlikwidował drakońskie podatki, nałożone przez Dunów, a zrabowane przez nich skarby rozdał najbiedniejszym. Tak samo uczynił ze znaczną część własnego majątku.

W 1044 r. poślubił Edytę, córkę księcia Goldwina z Kentu, ale małżeństwo było bezdzietne.

Edward jako dziecko złożył śluby, że gdy skończy się poniewierka jego rodziny, to on wyruszy w pielgrzymkę do Rzymu. Odkąd wstąpił na tron, chciał spełnić to przyrzeczenie, lecz jego doradcy twierdzili, że nie może w tak trudnych chwilach opuszczać Królestwa. Wówczas sam papież Leon IX zaproponował Edwardowi, że zwolni go z uczynionych ślubów, jeśli to, co wydałby na pielgrzymkę, odda na rzecz Kościoła i biednych. I też tak uczynił. Dzięki temu odbudował opactwo Westminster, gdzie od wieków i do dziś koronowani są angielscy monarchowie.

Św. Edward zmarł 5 stycznia 1066 r. w opactwie westminsterskim.

Nad grobem Edwarda w katedrze westminsterskiej zaczęły dziać się liczne cuda. Jego kult rozszerzał się na całą Anglię i poza jej terytorium.

W 1154 r. rozpoczęto przygotowania na wyniesienie go na ołtarze, a w 1161 r. papież Aleksander III zatwierdził kult. Od XIV wieku św. Edward jest głównym patronem Anglii oraz angielskich królów, a także opiekunem trudnych małżeństw i rozdzielonych małżonków.

Kościół w Anglii wspomina świętego króla Edwarda 13 października w rocznicę pierwszego przeniesienia jego relikwii (1166 r.).

Św. Edward Wyznawca jest patronem naszego seniora księdza prałata Edwarda Niedbacha. W dniu Imienin życzymy księdzu prałatowi Bożego błogosławieństwa na każdy dzień, opieki świętego patrona i radości płynącej z Chrystusowego Kapłaństwa.

Opr. Maria Łukasiewicz

HALLOWEEN

Od pewnego już czasu próbuje wkraść się do naszej kultury i tradycji obchodzone nocą 31 października, obce nam święto, Halloween. Jest to pogańskie, celtyckie święto, wywodzące się ze Szkocji. Celtowie wierzyli, że w tym dniu ziemia nękana jest przez złe duchy. Aby ochronić się przed złymi mocami składano ofiary bogowi Samhain albo upodobiano się do demonów (stroje, ponacinana rzepa -później dynia), by te myślały, że są jednymi z nich. W tym czasie druidzi (celtyccy satanistyczni kapłani) chodzili po domostwach prosząc o jedzenie. Odmowa wiązała się z narażaniem na niełaskę złych duchów. To dało początek dzisiejszemu: „psikus” albo „poczęstunek”.

Więc trzeba zastanowić się, czy warto pozwalać dzieciom kultywować te zwyczaje pozwalając

przebierać się za zjawy, kościo-
trupy, wiźdmy, upiory i śmierć,
i w ciemnościach nawiedzać do-
mostwa, powtarzając ten pogański
rytuał? A dorośli i młodzież, która
również w odrażających przebra-
niach, bawi się w klubach
i w dyskotekach, czy nie podej-
muje wtedy próbę obśmiania
i „uszmkowania śmierci”?

Czy wigilia Wszystkich Świętych
nie powinna być czasem zadumy
i refleksji nad przemijaniem,
wiecznością i wspomnianiem na-
szych zmarłych krewnych?

Coraz bardziej popularny staje się
Bal Wszystkich Świętych. Dzieci
przebierają się za świętych, dzielą
się informacjami i życiorysami
„swoich” świętych i często
w pięknym korowodzie maszerują
po szkole czy ulicami miasta. I to

jest godne naśladowania, a nie
wycinanie i przyozdabianie przed-
szkoli i szkół wizerunkami czaro-
dziei, magów, wampirów, pajaków
i nietoperzy.

Halloween jest świętem antychrz-
eścijańskim, czczącym kulturę
śmierci. Biblia szatańska mówi, że
Halloween jest ich najważniejszym
świętem i ten wieczór zawsze był
poświęcony czarnej i złośliwej
magii.

Nie naśladowmy więc ślepo obcych
zwyczajów, które mają często
groźną symbolikę. Zamiast wy-
stawić podświetloną dynię na
progu domu, zawieśmy krzyż nad
drzwiami i wywieśmy flagę
w Święto Narodowe. Bo taka jest
nasza tradycja, tożsamość i rodo-
wód.

Katarzyna Jaworska

Z KRONIKI PARAFIALNEJ

◆ **6 października** – dzień Imienin Księdza
Proboszcza Artura Krzyżanowskiego. W nie-
dzielę 5 października na wszystkich Mszach
Świętych obejmowaliśmy modlitwą Drogiego
nam Solenizanta. Na Mszy Świętej o godz.
10.30 czyniliśmy to w sposób szczególny.
Przedstawiciele wszystkich grup działających
w Parafii składali serdeczne życzenia. My,
jako wspólnota redakcyjna życzymy Księdzu
Proboszczowi błogosławieństwa Bożego na

każdy dzień, radości płynącej z posługi duszpasterskiej i mocy Ducha Świę-
tego w głoszeniu Ewangelii Jezusa Chrystusa. Niech każdy dzień pasterzo-
wania w tej Parafii, będzie dla Księdza Proboszcza samą radością i siłą
w budowaniu wspólnoty – tej duchowej i tej materialnej. Szczęść Boże!

◆ **7 i 8 października** – grono naszej wspólnoty parafialnej wraz z Księdzem Proboszczem (w składzie 50 osób) pielgrzymowało śladami św. Jana Pawła II: Wadowice, Kraków, Kalwaria Zebrzydowska, Częstochowa. Pielgrzymi dotknęli ziemi, po której swoje stopy stawiał nasz Wielki Papież – wtedy jako dziecko, młodzieniec, kapłan, biskup i wreszcie kardynał. Był to czas – jak zrelacjonowali pielgrzymi – rekolekcji w drodze. Czas oderwania się od spraw codziennych, a zarazem czas ofiarowania Bogu swoich intencji. Bogu niech będą dzięki za ten czas wspólnego pielgrzymowania.

◆ **11 października** swoje święto obchodzili Bracia Strażacy z Grójca. Świętowali 90-lecie powstania swojej Jednostki Strażackiej. O godz. 15.30 w naszej parafialnej świątyni uczestniczyli w Mszy Świętej, której przewodniczył Ks. Proboszcz Artur Krzyżanowski. Ta Eucharystia była pięknym wyrazem dziękczynienia za tyle lat służby – niejednokrotnie trudnej i niebezpiecznej.

◆ **13 października** – dzień Imienin naszego seniora Księdza Prałata Edwarda Niedbacha. Również w niedzielę, w przeddzień Imienin (12 października), na wszystkich Mszach Świętych obejmowaliśmy Księdza Prałata szczególną modlitwą. I również życzymy Księdzu Edwardowi Bożego błogosławieństwa na każdy dzień, radości płynącej z Chrystusowego Kapłaństwa i zapewniamy o naszej modlitwie. Szczęść Boże!

◆ **13 października** po raz ostatni w tym roku podążaliśmy w procesji fatimskiej za figurą Matki Bożej. Wśród parafian bardzo była widoczna atmosfera wyciszenia i rozmodlenia. Wszyscy dziękowali Pani Fatimskiej za otrzymane łaski i wypraszała, aby Matka Boża obdarzała ich nieprzerwanie swoją opieką. Czekamy na kolejne nabożeństwo, które będzie miało miejsce 13 maja 2015 r. ◆

KĄCIK KULINARNY

Jablecznik z budyniem

Składniki:

- 3 szklanki mąki
- 1 łyżka mąki ziemniaczanej
- 1 kostka masła (lub margaryny)
- ¾ szklanki cukru
- 5 jajek (żółtka)
- 2 łyżeczki proszku do pieczenia
- 1 cukier waniliowy
- 2 budynie śmietankowe
- 1 litr mleka
- 1 kg jabłek (może być więcej)

Wykonanie:

Wszystkie składniki wrzucamy do miski i wyrabiamy. Połowę ciasta wykładamy na blachę, na to ciasto ścieramy jabłka (na tarce). Gotujemy budyń i wylewamy na jabłka. Na budyń kruszymy resztę ciasta. Pieczemy 45 minut w temperaturze 170 °C

(oczywiście +)

Beza z białek:

Białka można ubić z ¾ szklanki cukru, dodać kisiel truskawkowy i wylać na jabłka (zamiast budyniu) i na bez kruszankę.

p. Janina

Zachęcamy do tworzenia naszego kącika kulinarnego. Nasze Panie (i nie tylko Panie) mają w swoim doświadczeniu zapewne wiele ciekawych przepisów kulinarnych. Podzielcie się swoją wiedzą i talentem. Zapraszamy do współpracy.

Z KANCELARII PARAFIALNEJ

Od września do momentu
zamknięcia numeru:

CHRZTY

*Ja Ciebie chrzczę:
W imię Ojca i Syna
i Ducha Świętego.*

Piotr Łysiak

Wojciech
Adamczyk

Adam Pilczyński

Livia Pilarska

Zuzanna
Radzimska

Oliwia Jaworska

Kornel Śledź

ŚLUBY

*Ślubuję ci miłość,
Wierność
i uczciwość
małżeńską.*

Krzysztof Woźniak
i Aleksandra Rusin

Marcin Grzelczyk
i Karolina
Kałużniak

Marek Pilarski
i Angelika
Kossmann

POGRZEBY

*Błogosławieni,
którzy umierają
w Panu.*

† Marianna
Barbara
Szczecińska

† Sylwester
Jabłoński

† Krystyna Zaleska

† Wojciech
Urbaniak

GŁOS MATULEWICZA

KANCELARIA PARAFIALNA

Czynna
od poniedziałku do piątku
w godz. od 16:00 do 17:30

Msze święte można
zamawiać w niedzielę
po każdej Mszy świętej

MSZE ŚWIĘTE

Niedziela i święta

godz. 7:30, 9:00,
10:30 – suma,

12:30 – dla dzieci, 17:00

Dni powszednie

czas letni: godz. 7:30, 18:00

czas zimowy:

godz. 7:30, 17:00

NABOŻEŃSTWA

Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego /piątek/

czas letni: godz. 18:00

czas zimowy: godz. 17:00

Nabożeństwo I Sobót Miesiąca

czas letni: godz. 17:30

czas zimowy: godz. 16:30

Droga Krzyżowa

Każdy piątek

Wielkiego Postu

czas zimowy: godz. 16:30

czas letni: godz. 17:30

Gorzkie Żale

Każda niedziela

Wielkiego Postu

godz. 16:30

Nabożeństwo fatimskie

13 - sty dzień miesiąca

maj - październik:

godz. 20:00

Nabożeństwo różańcowe

/październik/

dni powszednie: godz. 17:30

niedziela: godz. 16:30

Roraty

Okres Adwentu

poniedziałek - środa:

godz. 17:00

czwartek - sobota:

godz. 7:00

KONTAKT

Parafia Rzymskokatolicka
p.w.

**bl. Jerzego Matulewicza
w Koninie**

62 - 510 Konin

ul. Jana Pawła II 100

tel. 518 014 731

e - mail:

matulewicz@interia.eu

www.matulewicz.dl.pl

REDAKCJA

Redaktor prowadzący

ks. Paweł Piasecki

Z-ca redaktora

prowadzącego

Jarosław Jabłoński

Kolegium redakcyjne

Katarzyna Jaworska

Maria Łukasiewicz

Daniela Śledź

e - mail:

glos.matulewicza@konin.lm.pl